

РЕШЕНИЕ

№ 17924

гр. София, 25.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 25.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **2683** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл. 4, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба на „Кей Джи 2016“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Я. И. Й., в качеството му на управител, подадена чрез адв. Г. И., срещу Решение № СОА22-РД28-5/22.02.2022 г. на кмета на Столична община, с което е потвърден Ревизионен акт (РА) № СФД21-РД77-130/14.12.2021 г., издаден от Е. К. К., на длъжност началник на отдел „Ревизии и събиране на вземания“, дирекция „Общински приходи“, направление „Финанси и здравеопазване“ при СО – орган, възложил ревизията, и К. М. Г., на длъжност главен инспектор в отдел „Ревизии и събиране на вземания“, дирекция „Общински приходи“, направление „Финанси и здравеопазване“ при СО - ръководител на ревизията

С жалбата се оспорват начислените данъци и такси за битови отпадъци за притежаваните от дружеството недвижими имоти, с молба за отмяна на РА като незаконосъобразен, постановен при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Оспорва се собствеността на дружеството върху процесните имоти. Твърди се още че с решение на ВКС от 10.05.2017 г. е установено, че 9 500 кв.м. не са собственост на продавача на дружеството жалбоподател, поради което е подписано споразумение от 12.01.2018 г. за корекция на цена по НА №

25/31.03.2016 г. за покупко-продажба на недвижими имоти, разположени на [улица] УПИ II - 14 407,35 кв.м.". Въз основа на последното е издадено кредитно известие № [ЕГН] от 12.01.2018 г. към фактура № [ЕГН]/31.03.2016 г., с което цената е коригирана към датата на сделката – 31.03.2016 г. Въпреки това ревизиращите органи са приели първоначалната стойност на имота, а не коригираната такава, както и за данъчна основа - данъчната оценка на целия имот от 16 921 кв.м., а не само частта, чийто собственик е „Кей Джи 2016“ ЕООД. Жалбоподателят счита, че органите по приходите неправилно не са приели промяната на собствеността към минал момент (с обратно действие). На следващо място, жалбоподателят релювира доводи, че част от процесния НИ е публична общинска собственост, като се позовава на три акта за публична общинска собственост, поради което изпълнението на публични задължения по отношение на нея е без основание.

Относно ТБО в жалбата се сочи, че дружеството никога не е разполагало със собствен контейнер. В същото време, имотът, собственост на „Кей Джи 2016“ ЕООД, няма достъп нито до [улица], нито до [улица]. Единственият вход, както за МПС, така и за пешеходци, е от [улица]до „Арена Армеец“, т.е. дружеството нито е разполагало със собствен контейнер, нито е могло да ползва посочените от страна на общинските служители такива поради липсата на директен достъп до тези улици. Независимо от подаването или не на декларация по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУПСО, дружеството е генерирало един и същ обем отпадъци и е ползвало контейнери на общо основание, не е имало собствен контейнер и собствен график на сметоизвозване, дори не е имало достъп до посочените от общинските служители контейнери. Жалбоподателят се позовава на решение на Съда на Европейския съюз C-335/16, в което е застъпено становището, че на страната, дължаща ТБО не следва да се начисляват явно несъразмерни разходи спрямо обема или естеството на отпадъците, които може да генерира, като сред критериите са вида на съдовете за съхранение и честотата на събиране. Възражава, че ТБО в определения с атакувания ревизионен акт размер противоречи както на закона, така и на практиката на Съда на Европейския съюз в областта. Моли за неговата отмяна и за присъждане на сторените по делото разноски. В проведени по делото открити съдебни заседания жалбоподателят се представлява от адв. И. и адв. М., поддържат жалбата и молят да бъде уважена. Претендират се разноски по представен списък, включително за адвокатско възнаграждение по договор.

Ответникът – кмет на Столична община (СО), се представлява по делото от юрк. Д. и юрк. С., които оспорват жалбата и молят да бъде отхвърлена като неоснователна. Оспорва претендираното адвокатско възнаграждение. Претендира разноски по делото, включително за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не дава становище по жалбата.

Административен съд София-град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) с рег. № СФД21-РД01-98/29.07.2021 г., издадена на основание чл. 112 и чл. 113 ДОПК от Е. К. К. - на длъжност началник на отдел „Ревизии и събиране на вземания“ към дирекция „Общински приходи“ при Столична община, оправомощен с разпореждане с рег. № СФР20-ВК66-16/16.01.2020 г., издадено от директора на

дирекция „Общински приходи“ при СО, упражняващ правомощията на териториален директор на НАП.

ЗВР с рег. № СФД21-РД01-98/29.07.2021 г. и искане за предоставяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице (ИПДПОЗЛ) с изх. № СФД21-ТД26-1158/29.07.2021 са връчени на 05.08.2021 г. на упълномощено лице на дружеството - С. И. С.. Сроктът за извършване на ревизията започва да тече от датата на връчването на заповедта за възлагане /чл. 114, ал. 1, изречение първо на ДОПК/. Определеният ревизионен екип от органи по приходите, на които е възложено да извършат ревизията със ЗВР с рег. № СФД21-РД01-119/13.09.2021 г., е: 1. К. М. Г. - ръководител на ревизията; 2. Д. В. В.; и 3. И. К. Т., всички на длъжност „главен инспектор“ в отдел „Ревизии и събиране на вземания“ към дирекция „Общински приходи“ при СО.

Със заповед за изменение на ЗВР с рег. № СФД21- РД01-119/13.09.2021 г., връчена на 16.09.2021 г. на пълномощника С. И. С., е удължен срокът за извършване на ревизията до 05.11.2021 г.

В хода на ревизионното производство са извършени поредица от процесуални действия от ревизиращите с цел изясняване и установяване на относимите факти и обстоятелства от значение за установяване и събиране на публичните общински вземания, изискани и представени са документи и писмени обяснения от задълженото лице, извършени са справки в Имотен регистър (ИР) при Агенция по вписванията (АВ), в информационните масиви на отделите „Общински приходи“ към дирекция „Общински приходи“ при Столична община, в които се намират по местонахождение притежаваните от задълженото лице недвижими нежилищни имоти, от дирекциите „Финанси“, „Икономика и търговската дейност“, „Столичен инспекторат“ и други структурни звена към СО. Извършените от органите по приходите процесуални действия и събраните в производството доказателства са подробно описани в РД и в РА и не е необходимо да бъдат преповтаряни в настоящото решение.

За резултатите от извършената ревизия е изготвен ревизионен доклад с рег. № СФД21-ТД26-1822/18.11.2021 г., неразделна част от процесния РА, съставен и подписан от определения екип ревизиращи органи по приходите, връчен с разписка на пълномощника С. И. С. на 22.11.2021 г.

Срещу ревизионния доклад в законоустановения срок, съгласно чл. 117, ал. 5 от ДОПК, е подадено възражение с вх. № СФД21-ТД26-1934/ 01.12.2021 г., което е разгледано от ревизиращите органи по приходите на стр. 1 от РА, като е прието за неоснователно.

С РА № СФД21-РД77-130/14.12.2021 г. са установени публични общински вземания за данък върху недвижимите имоти и такса за битови отпадъци за притежавания нежилищен недвижим имот, находящ се на територията на Столична община в район „Слатина“, на [улица], за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г., като са определени задължения по вид, основание и размер за всеки един ревизиран период, отразени в таблица № 1 на стр. 23 от РА, раздел I. „Установяване“ от РА.

Определените с РА задължения и лихвите за просрочие върху тях са в размер общо на 47 237,31 лв. (четиридесет и седем хиляди двеста тридесет и седем лева и тридесет и една стотинки), в т.ч. за ДНИ - 7 512,42 лева; за лихви ДНИ - 2 676,62 лева; за ТБО - 27 365,24 лева; за лихви ТБО - в размер на 9 683,03 лева, като са посочени в таблица 1 на стр. 23 от РА.

Обект на ревизията са нежилищни недвижими имоти, притежавани от дружеството,

находящи се на територията на Столична община, в район „Слатина“, на [улица], както следва:

- УПИ II, образуван от поземлени имоти с планоснимачни номера 311 и 313 от квартал 17 по плана на [населено място], местност „БАН-IV км.“, с площ по документ за собственост от 15 232 кв. м.; УПИ III с отреждане „за озеленяване“, с площ от 782 кв. м.; УПИ IV с отреждане „за озеленяване“ с площ от 344 кв. м.; УПИ V с отреждане „за озеленяване“ с площ от 563 кв. м.; част от поземлен имот пл. № 311 и част от УПИ II с площ от 9500 кв. м. са собственост на физически лица. Поземленият имот собственост на дружеството след 10.05.2017 г. е с площ от 7 421,0 кв. м.;
- едноетажна масивна сграда - производствен обект “Хидрофор“ с площ от 79,4 кв. м.;
- едноетажна масивна сглобяема сграда с бетонова основа и фундаменти, изградена от конструкция от стоманобетонни елементи, с предназначение „парокотелно“, с площ от 210 кв. м., заедно със стоманобетонен комин, с площ от 12 кв. м. или обща площ от 222 кв. м.;
- едноетажна масивна сграда, с предназначение „компресорно“, с площ от 224 кв. м.;
- едноетажна сграда - производствен обект, с предназначение „Ремонтна работилница“, с площ от 24 кв. м.;
- едноетажна сграда, с предназначение „Склад“, с площ от 10 кв. м.;
- едноетажна сграда - Склад и навес, с площ от 36,45 кв. м.;
- гараж, състоящ се от 3 броя едноетажни монолитни клетки, с площ от 51 кв. м.;
- едноетажна масивна сглобяема сграда с бетонови основи и фундаменти, изградена от конструкция от стоманобетонни елементи, с предназначение „Котелно“, с площ от 79,40 кв. м.;
- едноетажна масивна сграда с бетонови основи, с предназначение „Склад“, с площ от 72 кв. м.;
- едноетажна масивна сглобяема сграда с бетонни основи и тухлена зидария, с предназначение „Склад“, с площ 26,40 кв. м.;
- едноетажна сграда, с предназначение „Портиерна, с площ 9 кв. м.

Ревизиращите органи са установили, че към ревизираните периоди от 01.01.2016 г. до 01.12.2020 г. нежилищните недвижими имоти - обект на ревизията, са собственост на дружеството жалбоподател и върху тях няма учредено вещно право на ползване.

„Кей Джи 2016“ ЕООД е придобило имотите, обект на ревизията, от дружеството „Есте Пропъртис“, с ЕИК:[ЕИК], съгласно нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 29, том I, рег. № 696, дело № 28 от 31.03.2016 г., вписани в Агенция по вписванията (АВп), с вх. рег. № 17757 от 31.03.2016 г. „Есте Пропъртис“, от своя страна, се е легитимирило като предходен купувач на тези имоти съгласно договор за покупко-продажба под формата на нотариален акт, сключен с „ЛИДИ Р“ АД, с ЕИК[ЕИК].

Впоследствие с Решение № 16/10.05.2017 г. по гр. д. № 4999/2015 г. на Върховен касационен съд е постановено по отношение на „ЛИДИ Р“ АД, с ЕИК[ЕИК], че не е собственик на част в размер на 9500 кв.м. от поземлен имот, съставляващ част от имот пл. № 311 от кадастралния план на [населено място], м. Студентски град – 4 км.“ и част от УПИ II – за Л. Р и озеленяване от кв. 17 по регулационния план на [населено място], м. „Комплекс БАН – 4 км“, находящ се в [населено място], [улица], които са собственост на физически лица, посочени в решението.

Отделно към административната преписка са приложени актове за публична общинска собственост, съставени през 2014 г., съгласно които част от процесните

имоти са публична общинска собственост.

Установено е, че имотите, обект на ревизията, са вписани през 2016 г. по персоналната партида на дружеството-жалбоподател в Имотен регистър при Агенция по вписванията под № 17757 от входящ регистър и № 17439 от дн. вх. регистър на 31.03.2016 г. от описна книга, като за тези имоти и към датата на издаване на РА и постановяване на решението на органа по чл. 152, ал. 2 от ДОПК няма отразено заличаване по горната партида.

От представените към административната преписка писмени доказателства е установено, че ревизираните имоти са заприходени и заведени със съответната отчетна стойност в счетоводните регистри на дружеството, придобиването им е отразено в Имотния регистър при Агенцията по вписванията, като земята и сградите са посочени в ГФО за ревизираните периоди.

Ревизираните имоти - земя и сгради, са декларирани с декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/16.06.2016 г. за деклариране на: земя с площ 16 921 кв. м. и отчетна стойност в размер на 749 453,94 лева; и сгради със ЗП 2203,50 кв. м. и с обща отчетна стойност в размер на 189 000 лева.

Впоследствие с декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/ 02.09.2021 г. земята е коригирана с площ от 7421 кв. м. и отчетна стойност от 256 147,25 лева.

За имота е открита партида № 7221F92806 в отдел „Общински приходи - Слатина“ при СО.

Съгласно приложените към административната преписка заповеди за определяне на границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, издадени на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ от кмета на СО, е установено, че за релевантните за ревизията периоди, процесните имоти попадат в границите на районите, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване.

За ревизираните периоди на 2017 г. и 2019 г. от дружеството-жалбоподател са подавани декларации по чл. 23, ал. 1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО), за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през съответната година, а за ревизираните периоди на 2016 г., 2018 г. и 2020 г. няма подадени такива декларации, както и молби на основание чл. 24, ал. 1 и ал. 3 от НОАМТЦУПСО за допускане на пряко договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване, както и няма данни да е подавана декларация по чл. 27, ал. 2 от НОАМТЦУПСО, според която имотът няма да се ползва през съответната година.

Предвид горните обстоятелства основата за облагане с ТБО на нежилищните имоти за периодите на 2017 г. и 2019 г. е определена на основание чл. 23, ал. 1 по реда на чл. 22, т. 1 от НОАМТЦУПСО, а за ревизираните периоди на 2016 г., 2018 г. и 2020 г. е определена пропорционално в промили на основание чл. 26, ал. 1 по реда на чл. 22, т. 3 от НОАМТЦУПСО.

Предвид установените от ревизиращите органи факти и обстоятелства на ревизираното лице е начислена ТБО на основание чл. 18, ал. 4 от НОАМТЦУПСО и чл. 64, ал. 1 във връзка с чл. 11, ал. 1 от ЗМДТ.

С Искане за извършване на насрещна проверка от Столичен инспекторат при Столична община е поискана и събрана информация и документи, за начина по който е организирано и осъществено обслужването на имотите - обект на ревизията за ревизирания период от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г. За целта са събрани и

анализирани сключените договори от Столична община с „А.С.А. България“ ЕООД и „ЕФ СИ СИ България“ ЕООД за територията на район „Слатина“ за възлагане на обществена поръчка с предмет „Събиране и транспортиране на битови отпадъци, разполагане и поддръжка на съдове за битови отпадъци, лятно и зимно почистване на улици и други места за обществено ползване“, действащи за ревизираните години, както и съставените и двустранно подписани между страните ежедневни и месечни обобщени констативни протоколи, актовете за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове натурални работи относно почистването на обществените места и инфраструктурата, издадените фактури и други платежни документи, които по надлежния ред са документирани и приобщени с протокол за присъединяване № СФД21-ВК66-873/ 27.09.2021 г. С последния, са присъединени и събраните от ревизиращите документи, касаещи реалното предоставяне на услугата по обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения по чл. 62 от ЗМДТ, каквито са подписаните от страна на Столична [община] с „Чистота-Искър“ ЕООД и „Обединение Екосорт“ ДЗЗД, въз основа на които са изготвени месечни актове за приемане и съхранение на неопасни отпадъци за обезвреждането им в депа или други съоръжения, чрез тяхното обработване, депониране, сепариране, съхраняване, транспортиране и т.н., след което са извозени за третиране в изградените на територията на общината депа или други съоръжения, обслужващи нуждите на населението; издадените фактури и други платежни документи.

Ангажирани са и документи за извършените и разплатени разходи от бюджета на Столична община за дейностите по сметосъбиране и сметоизвозване и по поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в населените места чрез предоставени писма, картони, справки и др. от дирекция „Финанси“ при СО, описани в горния протокол за присъединяване, предвид изпълнение на нормата на чл. 66 от ЗМДТ, както и такива документи, касаещи реалното оказване на услугата по обезвреждане на битовите отпадъци в депа и други съоръжения. Към писмата са приложени картони на направените разходи по обекти, параграфи и дейности, съдържащи фактурите и концесионерите, по които са начислени и изплатени разходи по кореспондиращите сметки по дебита на 4010 „Доставчици“ и по кредита на 5013 „Текуща банкова сметка в лева“.

Въз основа на гореизложеното е формиран извод за дължимост на публични задължения за ДНИ и ТБО в тежест на „Кей Джи 2016“ ЕООД като легитимирано на основание чл. 11, ал. 1 от ЗМДТ лице – собственик на НИ.

С жалба с рег. № СФД2-ТД26-2/04.01.2022 г. по описа на Столична община, подадена от „Кей Джи 2016“ ЕООД, е оспорен РА № СФД21-РД77-130/14.12.2021 г., във връзка с която от органа по чл. 152, ал. 2 ДОПК – кмета на СО, е постановено Решение № СОА22-РД28-5/22.02.2022 г., с което същата е отхвърлена, а РА е потвърден.

Предвид изложено с жалба вх. № 10584 от 21.03.2022 г., подадена пред Административен съд София-град, е оспорен РА по съдебен ред, във връзка с което е образувано настоящото съдебно производство.

По делото е приобщена цялата административна преписка по ревизионното производство. Ангажирани са доказателствени искания за назначаване на експертизи, във връзка с което такива са изготвени и са приети заключенията на вещите лица.

Представено е заключение на съдебно-техническа експертиза (СТЕ) с поставени задачи да отговори на въпроса: „Налице ли е пряк и реален достъп от страна на притежавания от жалбоподателя имот до сочените от Столична община контейнери за услугата „сметоизвозване и сметосъбиране“ на [улица]и [улица], бл. 115?“.

Изложено е становище, че при извършения оглед на място и представения снимков материал не е установен пряк и реален достъп от страна на притежавания от жалбоподателя имот до контейнерите за смет на [улица]и [улица], бл. 115. Посочено е в констативната част, че „за да се отиде до контейнерите за смет от имотите се излиза на [улица](червената стрелка), завива се надясно през кръговото движение, минава се по локалното платно на [улица]и се стига до [улица], където се завива надясно до бл. 115“. Следователно, в случая се установява, че е налице транспортен достъп до поставените на общо основание съдове за отпадъци.

Представено е заключение на съдебно-счетоводна експертиза с поставени въпроси, както следва: „Какъв би следвало да бъде ДНИ и ТБО за процесния поземлен имот, съобразно нормите на ЗМДТ и НОАМТЦУПСО, като се вземе предвид реално притежаваната от дружеството „Кей Джи 2016“ ЕООД земя в размер на 5 732 кв.м и по-високата между данъчната оценка и отчетната стойност, съобразена с реалния размер на притежаваната земя?“. За определяне на отчетната стойност на процесния поземлен имот върху реално притежаваната от дружеството „Кей Джи 2016“ ЕООД земя от 5 732 кв.м. експертизата е взела предвид следните документи: фактура № [ЕГН]/31.03.2016 г., издадена във връзка с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти № 29, том I, рег. № 696, дело 28 от 31.03.2016 г., кредитно известие № [ЕГН]/12.01.2018 г., издадено съгласно споразумение във връзка с Решение № 16/10.05.2017 г. на Върховен касационен съд на Република България, II Гражданско отделение, Акт за публична общинска собственост № 1651/17.11.2014 г., Акт за публична общинска собственост № 1652/17.11.2014 г., Акт за публична общинска собственост № 1653/17.11.2014 г., въз основа на които е установена отчетната стойност на процесния поземлен имот върху реално притежаваната от дружеството „Кей Джи 2016“ ЕООД земя от 5 732 кв.м., в размер на 256 174.25 лв. Съгласно горните констатации експертизата е установила като основа за облагане съгласно чл. 21, ал.1 от ЗМДТ данъчната оценка в размер на 343 431,44 лева.

Установената отчетна стойност на недвижимите имоти на жалбоподателя, а именно поземлен имот върху реално притежаваната земя от 5 732 кв.м и сгради, е изчислена, както следва:

- отчетна стойност на процесния поземлен имот върху реално притежаваната от дружеството „Кей Джи 2016“ ЕООД земя от 5 732 кв.м. в размер на 256 174,25 лева;
- отчетна стойност на сградите в размер на 206 000,00 лева.

Общо отчетната стойност за изчисляване на ТБО е определена в размер на 462 174,25 лева.

Представеното заключение е оспорено от ответника чрез процесуалния му представител и е ангажирано доказателствено искане за назначаване на тройна съдебно-счетоводна експертиза, която да изчисли коректно отчетната стойност на процесните недвижими имоти с оглед на това, че вещото лице К. е ползвала като отчетна стойност продажната цена на активите съгласно нотариален акт за продажбата и издадена от продавача фактура.

Допусната е от съда тройна съдебно-счетоводна експертиза, за която назначените вещи лица са представили заключение. Съгласно последното, отчетната стойност на имотите се формира от продажната цена, увеличена с разходите за сделката – вкл. данък, които не са отчетени от ревизиращия екип. В резултат експертизата изчислява по-висока отчетна стойност от тази, която е приета с РД и РА, а именно – 791 965,91 лв. При изслушване на вещите лица в открито съдебно заседание на 30.04.2024 г. се установява, че при издаване на РД и РА са ползвани данните, отразени от жалбоподателя в счетоводството му. В същото време обясняват (в.л. К.), че в отчетните регистри на жалбоподателя сградите и земята не са заведени правилно като цена на придобивка, защото в нея не са включени всички видове платени такси

при придобиването, т.е. отчетната стойност не е отразена правилно от ревизиращия орган. Същата е с по-висока стойност от тази, която са взели предвид ревизиращите органи.

Съгласно изложеното от вещото лице Г. ревизиращите са отразили отчетната стойност на имотите хронологично, както са се случили нещата като информация по данни от делото. От 01.04.2016 г., като са направени изчисленията със съответните коефициенти, е получена данъчна оценка от 1 013 906,30 лв., а отчетната стойност в счетоводните регистри на жалбоподателя е записана 764 хил. лв. На 01.01.2017 г., годината след изчисленията, започва пак със сумата от 1 013 906,30 лв. и отчетна стойност 764 хил. лв. От 01.06.2017 г., съгласно обстоятелствена част на ревизионния доклад, е отчетено Решение № 16 от 10.05.2017 г. на ВКС, с което площта на земята е намалена от 16 921 кв. м. на 7421 кв. м. Последното е индикация, че веднага е отчетена промяната и решението на ВКС, но отчетната стойност не е променена, защото все още не е издадено кредитно известие от продавача към купувача, затова е записана сумата от 764 хил. лв. като отчетна стойност и е възприета като по-висока от двете стойности (спрямо данъчната оценка). От 01.01.2018 г. до 31.01.2018 г. стойностите са непроменени. Едва от 01.02.2018 г. е променена отчетната стойност в счетоводството на жалбоподателя от 764 хил. лв. на 343 147,25 лв.

Установява се въз основа на заключението на тройната ССЧЕ, че процесните урегулирани поземлени имоти са осчетоводени в сметка 201 „земи/терени“. Отчетната стойност по години и крайни салда на счетоводна сметка 201 „земи/терени“ са както следва:

- За 2016 г. - по счетоводна сметка 201 има салдо към 31.12.2016 г. - 764 000 лева;
- За 2017 г. - по счетоводна сметка 201 има салдо към 31.12.2017 г. - 764 000 лева;
- За 2018 г. - по счетоводна сметка 201 има салдо към 31.12.2018 г. – 343 147,25 лева;
- За 2019 г. - по счетоводна сметка 201 има салдо към 31.12.2019 г. – 343 147,25 лева;
- За 2020 г. - по счетоводна сметка 201 има салдо към 31.12.2020 г. – 343 147,25 лева.

Въз основа на гореизложеното е установена отчетната стойност по години, както следва:

- За 2016 г. и 2017 г. (преди отчитане на кредитното известие за намаляване на стойността на продажбата) - 764 000 лв.;
- За 2018 г., 2019 г. и 2020 г. - 343 147,25 лв.

За периоди от 01.06.2017 г. до 31.12.2020 г. установената от ревизиращия екип данъчна основа съвпада с установената от експертизата. За периода от 01.04.2016 г. до 31.05.2017 г. експертизата е изчислила данъчната основа върху площ от 5732 кв.м. Преди решението на ВКС от 10.05.2017 г. няма основание за намаляване на площта от имота, която притежава „Джи Кей 2016“ ЕООД. Отрицателният установителен иск и постановеното въз основа на него решение нямат обратно действие, поради което не може да се отрече дължимостта на публичните задължения върху имота със задна дата. Поради това съдът не кредитира експертизата в тази част.

В заключение е посочено, че определената с РД и РА данъчната основа за данък недвижим имот УПИ е следвала като хронология изцяло и само счетоводните регистри на дружеството жалбоподател, по отношение на дата на осчетоводяване на стойността на кредитно известие № [ЕГН]/12.01.2018 г. и отписването на 9500 м2 от

УПИ II, като ревизиращият орган е намалил площта от 16921 m² на 7421 m² още от 01.06.2017 г. Като за периодите, за които като данъчна основа е взета отчетната стойност, то в тази отчетна стойност не са намерили отражение като цена на придобиване размера на платените местен данък придобиване и платените такси по вписванията.

Размерът на дължимата такса битови отпадъци за процесните урегулирани поземлени имоти, е, както следва:

- За периода 01.04.2016 - 31.01.2016 г. е в размер на 7275 лева и е определен като произведение на отчетната стойност по счетоводни данни за сметка 201 Земи и счетоводна сметка 203 Сгради към 31.12.2016 г. (970000 лева) за процесните имоти, умножена с полагащия се размер 10 ‰, като в тази отчетна стойност са и процесните УПИ и сградите;

- За периода 01.01.2017 - 31.12.2017 г. е в размер на 5220,00 лева и е определен като сбор от 1340 лева (ТБО за един съд 1100 л. за една година) и 3880,00 лева, като произведение на отчетна стойност (970000 лева за земя и сгради) и полагащ се размер 4‰;

- За периода 01.01.2018 - 31.01.2018 г. е в размер на 808,33 лева и е определен като произведение на отчетната стойност по счетоводни данни за сметка 201 Земи и счетоводна сметка 203 Сгради към 31.12.2016 г. (970000 лева) за процесните имоти, умножена с полагащия се размер 10 ‰, като в тази отчетна стойност са и процесните УПИ и сградите;

- За периода 01.02.2018 - 31.12.2018 г. е 5033,85 лева и е определен като произведение на отчетна стойност (549147,25 лева за земи и сгради), умножена с полагащия се размер 10 ‰, като от производението е взета само частта, отнасяща се за 11 месеца;

- За периода 01.01.2019 - 31.12.2019 г. е в размер на 3536,59 лева и е определен като сбор от 1340 лева (ТБО за един съд 1100 л за една година) и 2196,59,00 лева, като произведение на отчетна стойност (549147,25 лева за земя и сгради) и полагащ се размер 4‰;

- За периода 01.01.2020 - 31.12.2020 г. е 5491,47 лева и е определен като произведение на отчетна стойност (549147,25 лева за земи и сгради), умножена с полагащия се размер 10 ‰.

Представено е допълнително заключение на тройна ССЧЕ. В същото е посочено, че за отделните видове работи са приложени обобщаващи отчети за месец май 2016 г., които отчети са подписани от страна на СО от инж. П. К. - началник РИ „Слатина“ и от страна на „БАКС 99“ от инж. В. М.. В отчета, отнасящ се за извозване на отпадъци, наименован БС и ЕГО, в колоната за контейнер тип бобър от 1100 л. се виждат за всеки ден от месеца планови данни на брой контейнери за целият район „Слатина“, като общото количество за месеца брой контейнери е 37738 бр. От СО извадково за 7 дни от 25.05.2016 г. до 31.05.2016 г. са приложили ежедневните протоколи за извозване на отпадъци и извършване на другите дейности по почистване. В ежедневен констативен протокол за установяване количество на изпълнение и неизпълнение видове дейности район „Слатина“ са описани:

- дейност Събиране и транспортиране на отпадъци до съоръжение за третиране;

- дейност Събиране и транспортиране на отпадъци от контейнери 1100 л до съоръжение за третиране;

- дейност събиране и транспортиране на отпадъци от контейнери 1100 л до съоръжение за третиране + дейности по почистване на улици и други територии за обществено ползване;

- дейност миене с автоцистерна с маркуч на улици тротоари площади и алеи с дезинфектант;

- дейност ръчно метене на тротоари, улични платна, алеи, спирки на МГТ, пешеходци, подлези, надлези и други;

- дейност дезинфекция на спирки дейност почистване на подлези ръчно метене.

За всяка от годините 2017, 2018, 2019 и 2020 са приложени в делото фактура за един месец, заедно с месечен отчет за приемане на извършени дейности и извадка за 7 дни с ежедневни отчети.

За 2016 г. е посочено в становище от г-жа Й., на длъжност началник Районен инспекторат район „Слатина“, на лист 394-397 от делото, че няма подадена декл. по чл. 23 и чл. 24 НОАМТЦУПСО, с най- близък адрес: [улица]и [улица], [жилищен адрес] където са разположени контейнери 2 бр. и график на извозване 7 пъти седмично - на общо основание. В същото становище е посочено, че за периода от 01.01.2017 до 31.12.2017 г. жалбоподателят има подадена декларация по чл.23 от НОАМТЦУПСО. Заявени са 1 /един/ бр. контейнер за битови отпадъци (1100 л.) с кратност за извозване 1 път седмично. Насочен е за ползване на контейнери за отпадъци на адрес: [улица]и [улица], бл. 115. В същото становище е посочено, че за периода от 19.01.2018 до 31.12.2018 г. жалбоподателят няма данни за подадени декларации чл.23 и чл.24 НОАМТЦУПСО. Най-близкият адрес, на който има разположени 2 бр. контейнери за битови отпадъци (1100 литра), с кратност на извозване 7 пъти седмично, е на [улица]и [улица], бл. 115 . В същото становище е посочено, за периода от 01.01.2019 до 31.12.2019 г. жалбоподателят има подадена декларация по чл.23 от НОАМТЦУПСО. Заявени са 1 /един/ бр. контейнер за битови отпадъци (1100 литра) с кратност за извозване 1 път седмично. Насочен е за ползване на контейнери за отпадъци на адрес [улица]и [улица], бл. 115. Съставен е констативен протокол № КП-19-0003124/24.01.2019 г.

Във връзка с уточнението, че адресът на жалбоподателя попада в сектор 1 на район Слатина и обобщените данни от горните таблици само за сектор 0701 - район Слатина 07, сектор 01 - адрес на жалбоподателя, съгласно наличните по делото данни, които са анализирани от вещото лице Г., за 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г. е направен извод, че СО е извършвала услуги по чл. 62 от ЗМДТ в район „Слатина“ 07 сектор 01, 02, 03, 04, 05, 06 по видове услуги, както следва:

- дейност Събиране и транспортиране на отпадъци до съоръжение за третиране;

- дейност Събиране и транспортиране на отпадъци от контейнери 1100 л до съоръжение за третиране;

- дейности по почистване на улици и други територии за обществено ползване;

- дейност миене с автоцистерна с маркуч на улици, тротоари, площади и алеи с дезинфектант;

- дейност ръчно метене на тротоари, улични платна, алеи, спирки на МГТ, пешеходци подлези, надлези и други;

- дейност дезинфекция на спирки;

- дейност почистване на подлези - ръчно метене.

Посочено е, че услуги за процесния имот на адрес [улица] не могат да се индивидуализират по наличните в делото документи и отговор на така поставеният въпрос на експертизата не може да бъде даден от вещото лице.

По т. 6 от експертизата е представено особено мнение на вещото лице Г. относно предоставяне на услугите, включени в такса за битови отпадъци, което ще бъде анализирано по-долу в настоящите мотиви. Вещото лице Г., след като е направил повторен преглед на наличните документи и справки по делото и предоставените от страна на Столична община на дати 20.05.2024 г., 23.05.2024 г. и 27.05.2024 г., дава следния отговор:

В Писмо с рег.№ССИ21ВК08-4511/29.07.2021 г. на директор на Столичен инспекторат с приложено Становище от М. Й. (началник Районен инспекторат район „Слатина“),

се твърди следното:

- За периода от 19.01.2016 до 31.12.2016 г. няма данни за подадени декларации по чл.23 и чл.24 НОАМТЦУПСО. Най-близкият адрес, на който има разположени 2 бр. контейнери за битови отпадъци (1100 литра) с кратност на извозване 7 пъти седмично, е на [улица]и [улица], бл. 115 - на общо основание.

- За периода 01.01.2017 до 31.12.2017 г. има подадена декларация по чл.23 от НОАМТЦУПСО. Заявени са 1 бр. контейнер за битови отпадъци (1100 л.), с кратност за извозване 1 път седмично. Насочен е за ползване на контейнери за отпадъци на адрес [улица]и [улица], бл. 115.

- За периода 19.01.2018 до 31.12.2018 г. няма данни за подадени декларации чл.23 и чл.24 НОАМТЦУПСО. Най-близкият адрес, на който има разположени 2 бр. контейнери за битови отпадъци (1100 литра), с кратност на извозване 7 пъти седмично, е на [улица]и [улица], бл. 115 - на общо основание.

- За периода 01.01.2019 до 31.12.2019 г. има подадена декларация по чл.23 от НОАМТЦУПСО. Заявени са 1 бр. контейнер за битови отпадъци (1100 литра) с кратност за извозване 1 път седмично. Насочен е за ползване на контейнери за отпадъци на адрес [улица]и [улица], бл. 115. Съставен е констативен протокол № КП-19- 0003124/24.01.2019 г.

- За периода 01.01.2020 до 31.12.2020 г. няма данни за подадени декларации чл. 23 и чл. 24 НОАМТЦУПСО. Най-близкият адрес, на който има разположени 2 бр. контейнери за битови отпадъци (1100 литра) с кратност на извозване 7 пъти седмично, е на [улица]и [улица]бл. 115 - на общо основание.

- За периода 19.01.2016 г. - 31.12.2020 г. дейностите по лятно и зимно почистване на територията на район „Слатина“ се извършват по утвърдени оперативни планове за съответната година, както следва: за периода от 19.01.2016 г. до 31.05.2020 г. се е извършвало от фирмата изпълнител „ЕФ СИ СИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД; за периода от 01.06.2020 г. до 31.12.2020 г. се е извършвало от ДЗЗД „Грийн Партнърс- БКС“.

В открито съдебно заседание вещото лице сочи, че по делото се намира становище от г-жа Й. относно мястото, определено за сметоизвозване а процесния имот. В становището е записано, че това е [улица], а не [улица]или [улица]. След като прегледал всички документи повторно, прегледал обекта и сателитната снимка, установил какво е местоположението на самия процесен имот. Соци, че, ако приемем горната част за северна, от същата тази страна граничи с друг частен имот, а от източната граничи с „Арена Армеец“. Другите две граници, които са на имота, от южната и от западната страна, граничат с обществена територия, но както е видно, тази обществена територия представлява транспортен възел, който е тип диамант с кръгово движение или площад - „Площад на авиацията“, което не позволява поставянето на контейнери в частта, маркирана в жълто и в частта, маркираната в червено. Вещото лице Г. установил, че има в ежедневните констативни протоколи забележки за двете маркирани площи, в жълто и червено. Забележката за маркираната в червено територия е за непочистена територия в размер на 0,01 декара. Тази територия е равностойна на два автомобила. Пояснява, че контейнерите, реално се намират далеч от процесния имот на жалбоподателя, близо до бл. № 115. Между жалбоподателя и бл. № 115 е невъзможно паркирането, защото това е транспортен възел тип диамант. [улица]е част от пътищата в транспортната система от I клас и не позволява паркиране, поставянето на препятствия на пътното платно, както и пресичането от други булеварди и улици задължително се осъществява на две нива.

В открито съдебно заседание по делото е разпитана като свидетел М. Й. Г. - неосъждана, без дела и родство със страните. На въпроси на юрк. Д. и на съда, свидетелят отговори, че от 2015 г. работи като началник отдел Районен инспекторат

„Слатина“. Дейностите, които трябва да извършва съобразно длъжностна характеристика, са свързани със сключените договори по чистота на района, както и техният контрол. Целият район „Слатина“ е разделен на сектори и си има за всеки сектор секторен отговорник, тоест има отделен отговорник, който обхожда всекидневно цялата територия. Споделя, че тя лично не ходи всеки ден навсякъде, но има представа какво се случва в района. Твърди, че специално за този имот контейнерите се намират в самия имот, тъй като отвън е разположен [улица], а на [улица] няма къде да се разположат контейнерите. От 2016 г. до 2019 г. е бил един контейнер, а от 2020 г. са три контейнера, поставени вътре в имота впоследствие. Свидетелката сочи, че проследява дали редовно се извършва сметоизвозване от тези контейнери, като проверката на сметоизвозването се извършва един път на място, един път по GPS системата, която е внедрена. Доколкото е запозната, кратността на сметоизвозване тази година е два пъти седмично на трите контейнера. На въпроси на адв. И., свидетелят отговори, че на сателитната снимка, която е представена в съдебното заседание, тези три контейнера се намират точно под дърветата и че абсолютно може автомобил на чистотата да влезе в имота, като това може да се стане след зала „Арена Армеец“, където има улица, през която може да бъде осъществен достъп. Соочи, че служителите влизат с колата да проверяват имота. Вътре има и автосервиз така, че няма как да не може да се влезе.

По делото е представено допълнително заключение на ССЧЕ от вещото лице К., съгласно което физическите лица, наследници на бившето текстилно акционерно дружество „Слатина“, собственици на 9 500 кв. метра от процесния имот, съобразно представения нотариален акт, са декларирали процесния имот, находящ се на адрес: [населено място], [улица], №105, с Декларация по чл.14 от ЗМДТ вх. №0020/03.01.2008 на стр. 576 от делото, като са правили промени в обстоятелствата с Декларация по чл.14 от ЗМДТ вх. №0020/06.12.2012 на стр.573 от делото и Декларация по чл.14 от ЗМДТ вх. [ЕГН]/02.02.2017 на стр.571 от делото.

На физическите лица, наследници на бившето текстилно акционерно дружество „Слатина“, собственици на 9 500 кв. м. от процесния имот е начислен данък /МДТ и ТБО/ и същият е дължим в частта, в която не е заплатен от данъчнозадължените лица, подробно описано в констативно-съобразителната част.

Заклучението е прието от страните без оспорване и се кредитира от съда, доколкото е изготвено от лице с необходимата професионална компетентност и без данни за заинтересованост от изхода на делото, но същото е неотнормимо към спора между страните, като мотивите за този извод са изложени по-долу.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата срещу РА е подадена в срок от лице с право и интерес от оспорване срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, и след като е изпълнена абсолютната процесуална предпоставка на чл. 156, ал. 1 и 2 ДОПК за предварителното му обжалване по административен ред. РА е изцяло потвърден с решението на кмета на Столична община, който съгласно чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. С оглед на това жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

По същество на спора:

Разгледана по същество, жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения: При служебна проверка на оспорения акт на основанията по чл. 160, ал. 2 ДОПК настоящият състав на съда намира следното:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът проверява законосъобразността и

обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Оспореният в настоящото съдебно производство Ревизионен акт с рег. № СФД21-РД77-130/14.12.2021 г. е издаден от Е. К. К., на длъжност началник на отдел „Ревизии и събиране на вземания“, дирекция „Общински приходи“, направление „Финанси и здравеопазване“ при СО – орган, възложил ревизията, и К. М. Г., на длъжност главен инспектор в отдел „Ревизии и събиране на вземания“, дирекция „Общински приходи“, направление „Финанси и здравеопазване“ при СО - ръководител на ревизията. Възложителят на ревизията е оправомощен със Заповед № СФД20-ВК66-16/16.01.2020 г. на директора на дирекция „Общински приходи“ М. М., който съгласно чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ изпълнява правомощията на директор на ТД на НАП, включително това по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК – да определя органи, компетентни да възлагат ревизии. На основание чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, като съгласно чл. ал. 3 от с.з. в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите. В изпълнение на чл. 4, ал. 4 от ЗМДТ е издадена Заповед № СОА20-РД09-1072/15.01.2020 г. на кмета на СО, с която са определени компетентните служители в СО, които упражняват правомощията на органи по приходите, сред които са посочени началник на отдел „Ревизии и събиране на вземания“ и инспекторите в същия отдел. Следователно оспорваният РА е издаден от компетентни органи съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

Спазена е писмената форма за издаване на акта, има необходимото съдържанието, предвидено в чл. 120, ал. 1 и ал. 3 от ДОПК, включително разпоредителна част в табличен вид с посочване на публичните задължения по основание и периоди. Мотивиран е с подробно изложените в РД фактически констатации на органите по приходите и относимите към тях нормативни разпоредби, които са довели до съответните изводи за установяване на публични задължения в тежест на ревизираното лице. РД на основание чл. 120, ал. 2 ДОПК е неразделна част на РА.

В ревизионното производство по издаване на процесния РА не са допуснати съществени процесуални нарушения, които са оказали влияние върху материалната законосъобразност на акта или върху правата на ревизираното лице да участва в производството, да прави възражения и да представя документи от значение за данъчното му облагане.

По материалната законосъобразност на акта:

I. За данък върху недвижимите имоти /ДНИ/:

На основание чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ, с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлените имоти, разположени в строителните граници на населените места и селищните образувания, и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон. В настоящия случай е безспорно, че процесните недвижими имоти са разположени в строителните граници на [населено място]. Съгласно ал. 2 от с.з., данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти. По отношение на собствеността по делото е безспорно, че жалбоподателят е придобил имотите - обект на ревизията от дружеството „Есте Пропъртис“, с ЕИК[ЕИК], съгласно нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 29, том I, рег. № 696, дело № 28 от

31.03.2016 г., вписани в Агенция по вписванията (АВп) с вх. рег. № 17757 от 31.03.2016 г. Дружеството „Есте Пропъртис“, с ЕИК[ЕИК], от своя страна се е легитимирило като предходен купувач на тези имоти съгласно договор за покупко-продажба под формата на нотариален акт, сключен с дружеството „ЛИДИ Р“ АД с ЕИК[ЕИК]. С Решение № 16/10.05.2017 г. по гр. д. № 4999/2015 г. на Върховен касационен съд е постановено, че по отношение на физически лица се признава за установено, че дружеството „ЛИДИ Р“ АД, с ЕИК[ЕИК], не е собственик на част от тези имоти.

Отделно към административната преписка са приложени актове за публична общинска собственост, съставени през 2014 г., съгласно които част от процесите имоти са публична общинска собственост.

Имотите - обект на ревизията, са вписани през 2016 г. по персоналната партида на „Кей Джи 2016“ ЕООД в Имотен регистър при Агенция по вписванията под № 17757 от входящ регистър и № 17439 от вх. регистър на 31.03.2016 г. от описна книга, като за тези имоти и към настоящия момент няма отразено заличаване по горната партида. Дружеството е подало декларация по чл. 14 от ЗМДТ на 16.06.2016 г., с която е декларирило придобити имоти, като спорният УПИ II е деклариран с площ от 15 232,00 кв.м. и отчетна стойност от 664 374,42 лв. Промяна в декларираните обстоятелства, касателно площта на имота и отчетната му стойност, е направена едва с декларация по чл. 14 от ЗМДТ, подадена от дружеството жалбоподател на 02.09.2021 г., в която УПИ II е деклариран с площ от 5 732 кв.м. и отчетна стойност от 256 147,25 лв.

Съгласно чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ, собственикът или носителят на ограничено вещно право на ползване е задължен при придобиване на имот или на ограничено вещно право да подаде данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти. С тази декларация задълженото лице не определя само данъка, а декларира факти и обстоятелства, които са от значение за определяне на облагаемата основа и размера на данъка. Данъчната декларация има обвързващо за подалия я правен субект действие. Тя е частен писмен документ, подписан от лицето, сочено като неин издател, и като такъв го обвързва както поради наказателната отговорност, която носи за декларирането на неверни факти и обстоятелства по силата на чл. 313, ал. 2 от Наказателния кодекс, така и поради декларирането на неизгодни за него факти и обстоятелства, които водят до възникване на данъчно задължение. Служителят, който приема данъчната декларация, има задължението да окаже съдействие на задълженото лице по всички въпроси, свързани с попълването на декларацията, както и да посочи необходимостта от отстраняване на непълноти в попълнена декларация – чл. 99, ал. 3 от ДОПК, но той не може да указва на задълженото лице какви факти и обстоятелства да декларира. Това е въпрос на лична преценка и поради това и на лична отговорност. Ако след придобиване на имота или на правото настъпят промени в някое обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задълженото лице е длъжно да уведоми общината в указания срок – чл. 14, ал. 3 от ЗМДТ.

Видно от изложеното, правната връзка между обекта на облагане и субекта за данъчни цели се установява въз основа на декларираното от правния субект. Налице е една презумпция за собственост, защото данъчната администрация не извършва проверка за валидността на придобивното основание и няма правомощието да извършва преценка на валидността на представения пред нея документ за собственост, съответно породил ли е права и задължения. За целите на данъчното облагане декларирането на собствеността върху обекта е достатъчно основание за облагането на съответния субект. В този смисъл е решение на ВАС по адм. дело № 399 по описа за 2023 г.

Съгласно заключението на тройната ССЧЕ се установи, че ревизиращите са отразили отчетната стойност на имотите хронологично, като съгласно обстоятелствена част на ревизионния доклад е отчетено Решение № 16 от 10.05.2017 г. на ВКС, с което площта на земята е намалена от 16 921 кв. м. на 7421 кв. м., но отчетната стойност не е променена, защото все още не е издадено кредитно известие от продавача към купувача, затова е записана сумата от 764 хил. лв. отчетна стойност и е възприета като по-високата от двете стойности. От 01.01.2018 г. до 31.01.2018 г. стойностите са непроменени. Едва от 01.02.2018 г. е променена отчетната стойност в счетоводството на жалбоподателя от 764 хил. лв. на 343 147,25 лв. Следователно основата за облагане е определена въз основа на отразената в счетоводството на жалбоподателя отчетна стойност на имотите. На основание чл. 21, ал. 1 от ЗМДТ, данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2. В конкретния случай експертизата е установила, че в отчетната стойност би следвало да се включат и разходите за сделката по придобиване на имотите, което не е отразено от жалбоподателя и от ревизиращия екип, но тъй като е приета за релевантна по-ниска стойност, тя е по-благоприятна за ревизираното лице и не следва да се променя в настоящото производство предвид забраната на чл. 160, ал. 6 от ДОПК.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав намира, че правилно е определена данъчната основа за облагане с данък върху недвижимите имоти и е приложена съответната данъчна ставка по години, което не се оспорва от жалбоподателя. Следователно определеният данък е законосъобразен като основание и размер.

По отношение на възраженията относно недължимост на данък поради влязлото в сила решение по предявения отрицателен установителен иск и признаване на собствеността върху част от имота на физически лица, посочени в него, съдът намира, че това не е обстоятелство, което препятства установяване на публични задължения за тези имоти и периоди в тежест на дружеството жалбоподател.

Решението има установително действие към момента на влизането му в сила и няма за пряка правна последица промяна или заличаване на данъчното задължение към минал момент, нито се възстановява висящността на публичното задължение, погасено чрез заплащане. При положение че за процесния период собственик на имота е лице, различно от дружеството жалбоподател, последното има право да претендира от действителния собственик платените местни данъци за периода след 10.05.2017 г., но не може да иска връщане на този данък от публичните органи, тъй като към момента на плащане на данъците и таксите е декларирало въз основа на нотариален акт, че е собственик на имота и е подало декларация за собственост, поради което спрямо публичните органи данъкът е платен законосъобразно. В отношенията между дружеството и физическите лица /общината за имотите ПОС и ЧОС/ като субект на собственост данъкът би следвало да се дължи от тези ФЛ/общината. Към онзи минал момент плащането е извършено законосъобразно, впоследствие са настъпили обстоятелства, установяващи със сила на присъдено нещо, че друго лице е собственик на имота, което дава основание тези лица да уредят помежду си имуществените си отношения, но не е основание за връщане на платените данъци и такси на жалбоподателя от публичния орган. Публичните органи по събиране на местните данъци и такси към общината са различни правни субекти и участват в различни правоотношения, поради което не може да се иска връщане от публичния орган по събиране на местните данъци и такси към общината, а следва да се претендира по общия исков ред като платено без правно основание за чужда сметка. В този смисъл са мотивите на решение на ВАС по адм. дело № 1392 по описа за 2018 г.

II. За такса битови отпадъци /ТБО/:

Съгласно чл. 62 от ЗМДТ, таксата за битови отпадъци се заплаща за извършваните от общината услуги по:

1. събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране;
2. третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации;
3. поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината

На основание чл. 63, ал. 1 от ЗМДТ, в относимата редакция към периоди 2016 г. и 2017 г. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., за имоти, намиращи се извън районите, в които общината е организираща събиране и извозване на битови отпадъци, се събира такса за ползване на депо за битови отпадъци и/или за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване. Разпоредбата на ал. 2 от с.з. предвижда, че границите на районите и видът на предлаганите услуги по чл. 62 в съответния район, както и честотата на сметоизвозване се определят със заповед на кмета на общината и се обявяват публично до 31 октомври на предходната година. В редакцията от ДВ. бр.88 от 3 Ноември 2017 г. и ДВ. бр.98 от 27 Ноември 2018 г. - такса за битови отпадъци се заплаща за извършвани от общината услуги по чл. 62 на територията на общината (ал. 1); видът на предлаганите услуги по чл. 62 на територията на общината, както и честотата на събиране и транспортиране на битовите отпадъци се определят със заповед на кмета на общината и се обявяват публично до 31 октомври на предходната година (ал. 2).

Задължени за заплащане на таксата, съгласно чл. 64 от закона, са лицата по чл. 11 от с.з. – собствениците и ползвателите на недвижими имоти на територията на страната. В настоящия случай е безспорно, че „Кей Джи 2016“ ЕООД е собственик на процесните недвижими имоти, като се вземе предвид корекцията на притежаваната площ от УПИ II съгласно решение на ВКС от 10.05.2017 г. и издадено от продавача „Есте Пропъртис“ ЕООД кредитно известие № 90...0282/12.01.2018 г.

Съгласно чл. 66, ал. 1 от ЗМДТ в относимата редакция за периода от 2016 г. до 31.12.2019 г. (ДВ, бр. 119 от 2002 г., в сила от 01.01.2004 г.) таксата се определя в годишен размер за всяко населено място с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка за всяка дейност, включваща необходимите разходи за:

1. осигуряване на съдове за съхраняване на битовите отпадъци - контейнери, кофи и други;
2. (изм. и доп. - ДВ, бр. 53 от 2012 г., в сила от 13.07.2012 г.) събиране, включително разделно, на битовите отпадъци и транспортирането им до депата или други инсталации и съоръжения за третирането им;
3. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., в сила от 01.01.2002 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 53 от 2012 г., в сила от 13.07.2012 г.) проучване, проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци или други инсталации или съоръжения за обезвреждане, рециклиране и оползотворяване на битови отпадъци, включително отчисленията по чл. 60 и 64 от Закона за управление на отпадъците;
4. почистване на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места, предназначени за обществено ползване.

Съгласно чл. 66, ал. 1 в ред. ДВ, бр. 88 от 2017 г., в сила от 01.01.2020 г., дейностите по предоставяне на услугите по чл. 62 включват:

1. събиране на битовите отпадъци и транспортирането им до инсталации и съоръжения за третирането им, както и осигуряване на съдове за събиране на битовите отпадъци, с изключение на разделното събиране, предварителното съхраняване и транспортирането на битовите отпадъци, попадащи в управлението на масово разпространени отпадъци по Закона за управление на отпадъците - за

услугата по чл. 62, т. 1;

2. третиране на битови отпадъци, необхванати в управлението на масово разпространените отпадъци, както и проучване, проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци и/или други инсталации или съоръжения за оползотворяване и/или обезвреждане на битови отпадъци - за услугата по чл. 62, т. 2;

3. поддържане на чистотата на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места и селищните образувания в общината, предназначени за обществено ползване - за услугата по чл. 62, т. 3.

Разпоредбата на ал. 2 от с.з. предвижда, че всички относими за календарната година разходи на общината за извършване на дейности по предоставяне на услугите по чл. 62 се включват в план-сметка за годината за всяка от услугите по чл. 62 и по източници на финансиране.

В настоящия случай по делото са представени решения на Столичен общински съвет (СОС), с които е приета план-сметка и е определен размерът на такса за битови отпадъци за нежилищни имоти на предприятията по чл. 23, чл. 24 и чл. 26 от НОАМДТЦУПСО за всяка от процесните години, както следва: решение № 62/17.12.2015 г. за 2016 г. – по чл. 26 е 10 ‰ върху отчетната стойност на имота, от които 3,7 ‰ за сметосъбиране и сметоизвозване, 2,6 ‰ за обезвреждане в депа или други съоръжения и 3,7 ‰ за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване; решение № 816/22.12.2016 г. за 2017 г. – по чл. 23, ал. 3 за един съд от 1100 л. с кратност веднъж седмично е 1340 лв. съгласно Приложение Б към решението; решение № 93/21.12.2017 г. за 2018 г. - по чл. 26 е 10 ‰ върху отчетната стойност на имота, от които 3,6 ‰ за сметосъбиране и сметоизвозване, 2,4 ‰ за обезвреждане в депа или други съоръжения и 4,0 ‰ за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване; решение № 857/20.12.2018 г. за 2019 г. – по чл. 23, ал. 3 за един съд от 1100 л. с кратност веднъж седмично е 1340 лв. съгласно Приложение Б към решението; решение № 52/30.12.2019 г. за 2020 г. по чл. 26 е 10 ‰ върху отчетната стойност на имота, от които 3,2 ‰ за сметосъбиране и сметоизвозване, 2,8 ‰ за обезвреждане в депа или други съоръжения и 4,0 ‰ за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване.

Със заповеди № СО15-РД-09-1314/29.10.2015 г., № СОА-16-РД09-1334/31.10.2016 г., № СОА17-РД09-950/30.10.2017 г., № СОА18-РД09-1187/30.10.2018 г., СОА19-РД09-148/31.10.2019 г. на кмета на Столична община са определи границите на териториите, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване, в които са включени „Площад на авиацията“, [улица], [улица], [улица], [улица].

Видно от гореизложеното за процесните години 2016 – 2020 участъкът, в който се намират имотите на жалбоподателя, е включен в териториите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване, като същевременно е определен размерът на таксата за битови отпадъци за нежилищни имоти на предприятията.

Разпоредбите на чл. 67, ал. 1 от закона в различните редакции въвеждат принципа на понасяне на задължението за таксата за битови отпадъци от причинителя им съобразно количеството им, като се предвижда, че размерът на таксата се определя в левове според количеството на битовите отпадъци (ред. ДВ, бр. 119 от 2002 г., в сила от 01.01.2004 г.) и размерът на таксата за битови отпадъци за всяко задължено лице се определя за календарна година при спазване на принципа за понасяне на разходите от причинителя или притежателя на отпадъците (ДВ, бр. 88 от 2017 г., в сила от 01.01.2020 г.).

Следователно, видно от цитираните норми, таксата за битови отпадъци се дължи, доколкото такива са генерирани и съответно услугата е предоставена. Последното е част от фактическия състав на възникването на задължение в тежест на собственика

на недвижим имот. За разлика от данъчната тежест, която се дължи независимо от предоставяне на услугата, за дължимостта на ТБО изпълнението ѝ от общината следва да бъде доказано. От друга страна, собственикът има възможност да подаде декларация, с която да заяви, че в определен период няма да ползва имота и съответно няма да дължи такса, съгласно чл. 27, ал. 2 от Наредбата, каквато възможност не е предвидена за ДНИ.

Съгласно чл. 23, ал. 1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (накратко НОАМТЦУПСО) за определяне на такса за битови отпадъци за нежилищни имоти на предприятията, попадащи в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване по реда на чл. 22, т. 1, предприятията подават в срок от 1 октомври до 30 ноември на предходната година до кмета на Столична община чрез дирекция „Икономика и търговска дейност“ декларация по образец (Декларация № 1) в два екземпляра за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през годината.

В чл. 24 от Наредбата е предвидена алтернативна възможност - за определяне на такса за битови отпадъци за нежилищни имоти на предприятията чрез пряко договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване, предприятията подават в срок от 1 октомври до 30 ноември на предходната година молба по образец до кмета на Столична община чрез Дирекция "Икономика и търговска дейност".

Съгласно чл. 26, ал. 1 от НОАМТЦУПСО, извън случаите на чл. 23 и чл. 24 такса за битови отпадъци на нежилищни имоти на предприятията се определя пропорционално в промили на база отчетната стойност на имотите като разпределението на размера на промила е, както следва:

1. за сметосъбиране и сметоизвозване;
2. за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения;
3. за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

За ревизираните периоди на 2017 г. и 2019 г. от дружеството-жалбоподател са подавани декларации по чл. 23, ал. 1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО), за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през съответната година, а за ревизираните периоди на 2016 г., 2018 г. и 2020 г. няма подадени такива декларации, нито декларации по чл. 24 или чл. 27, ал. 2 от НОАМТЦУПСО. По делото е налична декларация по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУПСО от прехвърлителя на „Кей Джи 2016“ ЕООД – „Есте Пропъртис“ ЕООД, с която е заявен един съд за смет с обем от 1100 л. и кратност на сметосъбиране 1 път седмично, която не е подадена повторно от приобретателя „Кей Джи 2016“ ЕООД след прехвърляне на собствеността. Молби на основание чл. 24, ал. 1 и ал. 3 от НОАМТЦУПСО за допускане на пряко договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване не са подавани през всеки от периодите, както и няма данни да е подавана декларация по чл. 27, ал. 2 от НОАМТЦУПСО, според която имотът няма да се ползва през съответната година.

Предвид горните обстоятелства, основата за облагане с ТБО на нежилищните имоти на жалбоподателя за периодите на 2017 г. и 2019 г. е определена на основание чл. 23, ал. 1 по реда на чл. 22, т. 1 от НОАМТЦУПСО, а за ревизираните периоди 2016 г., 2018 г. и 2020 г. е определена пропорционално в промили на основание чл. 26, ал. 1 по реда на чл. 22, т. 3 от НОАМТЦУПСО.

По делото е представен Констативен протокол № КП-19-0003124 от 24.01.2019 г., съгласно който е извършена проверка на обекта на „Кей Джи 2016“ ЕООД на адрес: [населено място], [улица], и е предоставен един контейнер тип „Бобър“ - 1100 л., с

кратност на извозване 1 път седмично, както е заявено от дружеството жалбоподател, считано от 01.01.2019 г. /при проверката на място е присъствал представител на дружеството - К. К./, ведно с декларация по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУПСО за 2019 г., както и декларация по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУПСО за 2017 г., подадени от дружеството жалбоподател.

Настоящият съдебен състав кредитира заключението на СТЕ и тройната ССЧЕ, включително особеното мнение на в.л. Г., в частта, касаеща липсата на възможност за паркиране на [улица] в района на „Площад на авиацията“, но намира същото за неотнормимо към спора, доколкото се твърди от ответника и се установява, че сметосъбиране и сметоизвозване за 2017 г. и 2019 г. е извършвано от СО от контейнери, поставени в самия имот на жалбоподателя, находящ се на [улица]. Последното е видно, както от съдържанието на гореописания констативен протокол за предоставяне на съд за смет директно в обекта на дружеството, така и от представените разпечатки от GPS система, ползвана от СО. Същите са подкрепени от свидетелските показания на свидетелката Й., които съдът цени с оглед останалия доказателствен материал по делото предвид връзката ѝ с ответния административен орган. Въпреки това същата е длъжностно лице в Районен инспекторат „Слатина“ и пряко е ангажирана с дейността по контрол на извършваните услуги по сметосъбиране, сметоизвозване и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване, поради което показанията ѝ съдържат данни, които са относими към правния спор и имат информативна стойност. Свидетелката е категорична, че контейнери са поставени в самия имот на дружеството, като до същите има възможност за достъп от техниката, с която се извършва сметосъбирането и сметоизвозването.

От друга страна, жалбоподателят не е оборил тези твърдения, включително чрез ангажиране на експертиза, която след оглед на място в обекта да отговори на въпроса налични ли са в имота съдове за смет и възможен ли е достъпът на техника до тях, предвид твърденията на процесуалния му жалбоподател в последното съдебно заседание по делото.

През 2016 г., 2018 г. и 2020 г. контейнери за смет са ползвани от жалбоподателя на общо основание предвид липсата на подадена декларация по чл. 23 от НОАМТЦУПСО, както и на декларации по чл. 24 или чл. 27, ал. 2 от НОАМТЦУПСО за тези периоди. В тази връзка съдът кредитира заключението на тройната експертиза и особеното мнение на вещното лице Г.. Както е описал и е видно от представеното изображение, от изток и север имотът граничи с други имоти – „Арена Армеец“ и частен имот, като е отбелязано, че най-близките контейнери за смет са разположени между имота на „Кей Джи 2016“ ЕООД и „Арена Армеец“, които не се намират на цитирания от експерта транспортен възел, следователно могат да бъдат използвани от жалбоподателя. Такива съдове са поставени и на [улица], намиращи се през един имот от процесния на жалбоподателя. Изложеното води до извод, че в близост до обекта на дружеството жалбоподател са поставени съдове за смет, които могат да бъдат ползвани на общо основание, като липсата на директен транспортен достъп до тях не е пречка за това. В случай че е необходим контейнер, който да бъде в непосредствена близост и да се ползва изключително от дружеството, такъв може да бъде заявен по реда на чл. 23 от НОАМТЦУПСО, както е било сторено за 2017 г. и 2019 г. Отделно от това, липсата на данни за ползване на услугата по сметосъбиране и сметоизвозване от частно лице води до извод, че генерираните от обекта /който включва и сгради/ на жалбоподателя отпадъци са изхвърляни в предвидените за това съдове на общо основание. Доказателства за обратното жалбоподателят не представя.

Отделно от гореизложеното, във връзка с реалното извършване на услугата от

общината по делото са представени договори, сключени между Столична община и изпълнители на услугата – договор от 25.03.2015 г. с „А.С.А. България“ ЕООД за изпълнение на обществена поръчка с предмет „Събиране и транспортиране на отпадъци, почистване и поддържане на улици и други места за обществено ползване на територията на Столична община“ по Обособена позиция № 3 – Трета зона – райони „И.“, „Слатина“, „Подуяне“, със срок от 5 години, ведно със споразумение към него от 27.03.2015 г.; договор от 02.03.2020 г. с ДЗЗД „Грийн Партнърс – БКС“ за изпълнение на обществена поръчка с предмет „Събиране и транспортиране на отпадъци, почистване и поддържане на улици и други места за обществено ползване на територията на Столична община“ по Обособена позиция № 3 – Трета зона – райони „И.“, „Слатина“, „Подуяне“, със срок от 5 години. Представени са още фактури, издадени от изпълнителите, ведно с актове за установяване на извършени и подлежащи на заплащане видове работи, с включени: събиране и транспортиране на отпадъци от контейнери до съоръжение за третиране, събиране и транспортиране на биоотпадъци /кухненски и хранителни/, събиране и транспортиране на биоотпадъци /окапали листа/ на обществени места, събиране и транспортиране на пепел и стурия до съоръжения за третиране, ръчно почистване на отпадъци, механизирано метене на улици, улични платна, площади, механизирано метене на тротоари, велоалеи и други места за обществено ползване, ръчно метене на тротоари, регули на улични платна, алеи, спирки на МГТ, подлези, подходи към метростанции, механизирано почистване на пътното платно, ръчно почистване на пътното платно, миене с автоцистерна с маркуч на улици, тротоари, площади, спирки на МГТ, велоалеи, миене с автоцистерна на улици и площади, оросяване на улици и площади, почистване на подлези, събиране на едрогабаритни и строителни отпадъци, почистване на прораснала трева по улици, тротоари, площади, уборка на междублокови пространства, алеи, детски и спортни площадки, гробищни паркове и други места за обществено ползване, почистване на дъждоприемни шахти, почистване на графити и други, ведно с обобщени констативни протоколи, подписани от началник РИ „Слатина“ и представител на изпълнителя, ежедневни констативни протоколи за отделни дни, представляващи произволно избрана седмица, през месец май 2016 г., м. септември 2017 г., м. октомври 2018 г., м. октомври 2019 г., м. май 2020 г.

Не е необходимо допълнително да се представят доказателства конкретно за извършване на услугата по сметосъбиране и извозване на процесния адрес на жалбоподателя, доколкото той е включен в сектор 07-01 Слатина, за който има достатъчно данни за предоставянето ѝ. За услугата по почистване и поддържане на териториите за обществено ползване конкретно е посочен в ежедневните констативни протоколи районът на „Ц. шосе“ около „Площад на авиацията“ и „Арена Армеец“, което се потвърждава и от становището на вещото лице Г., който е направил оглед на място.

Въз основа на изложеното настоящият съдебен състав намира, че са представени убедителни доказателства, че по отношение на жалбоподателя през процесния период 2016 г. – 2020 г. са предоставяни услуги по сметосъбиране и сметоизвозване, както и че са извършвани услуги по почистване и поддържане на чистотата в териториите за обществено ползване в района, където се намират собствените му имоти, предмет на настоящото дело.

Относно услугата обезвреждане на битови отпадъци и поддържане на депа или на други съоръжения за обезвреждане, разпоредбата на чл. 71, т. 3 ЗМДТ предвижда, че не се събира такса за обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци - когато няма такива. Следователно нормата не обвързва дължимостта на таксата с

фактическото генериране на отпадъци, а с предоставянето на услугата по третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации. С оглед на това, законодателят е приравнил правните последици на фактическо ползване на услугата обезвреждане на битови отпадъци на факта на ползване на депо за обезвреждане от общината.

Тази услуга е необходима както по отношение на битовите отпадъци, получени от сметосъбирането и сметоизвозването, така и за битовите отпадъци, получени от поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване, така и за осигуряване на общото задължение на общината по обезвреждане на битовите отпадъци. Услугите по обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване не са свързани с обслужването на конкретен недвижим нежилищен имот, собственост на физически и юридически лица, нито с генерирането или не на битов отпадък. Предпоставките за дължимост на таксата за тази услуга са: правният субект да има качеството на лице по чл. 64, ал. 1 ЗМДТ; общинският съвет да е определил размера на таксата за услугата; общината да ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци или друго съоръжение за тяхното обезвреждане. Това следва от изричната разпоредба на чл. 63, ал. 1 ЗМДТ (ред. ДВ. бр.105 от 19 Декември 2014 г.), съгласно която таксата за услугата обезвреждане на битови отпадъци е дължима и когато имотът попада извън районите, в които общината е организираща събиране и извозване на битови отпадъци, както и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. Дължимостта на тази такса обаче, за разлика от другите две услуги, законодателят не е обвързал с доказването на фактическото предоставяне на услугата, а е приел, че услугата се предоставя винаги, когато общината ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци. Член 71, т. 3 ЗМДТ /ред. ДВ. бр.101 от 22 Ноември 2013 г./ изрично сочи, че таксата не се дължи единствено, когато общината няма депо или друго съоръжение.

Безспорно като собственик на процесните недвижими имоти дружеството жалбоподател отговаря на първото условие. Изпълнено е и условието за приети решения на СОС и издадени заповеди на кмета на общината съгласно гореизложените мотиви.

Относно наличието на депо, което ползва Столична община за обезвреждане на отпадъци, по делото са представени договор № РД-55-435/08.08.2012 г. от 08.08.2012 г., сключен между Столична община като възложител и „Чистота Искър“ ЕООД като изпълнител, с който е възложено на изпълнителя извършването на следните комунални услуги – експлоатация, поддръжка, мониторинг, рекултивация и следексплоатационни грижи на депо за неопасни отпадъци „Суходол“, обезвреждане на битови отпадъци и оползотворяване на фракции, със срок от 48 месеца, считано от 01.05.2012 г., който е допълнен с три споразумения от 2013 г. и е удължен с допълнително споразумение от 05.04.2016 г. с тридесет месеца, считано от 01.05.2016 г., както и договор № СОА19-ДГ55-463/04.07.2019 г., с който Столична община възлага на „Чистота-Искър“ ЕАД да изпълни срещу възнаграждение дейности по „Проект за закриване и рекултивация на сметоразтоварище – [населено място], чрез обезвреждане и оползотворяване“.

Установява се, че в процесния период са издавани фактури към Столична община от „Чистота-Искър“ ЕАД с предмет „обезвреждане чрез депониране и оползотворяване на битови отпадъци на депо Д. Богров съгласно месечен отчет, с приложения към тях месечни актове за количествата битови отпадъци, приети на инсталация (депо) – Долни Богров за отделни месеци от периода 2016 г. – 2020 г. за обезвреждане чрез депониране и оползотворяване на битови отпадъци (м. 07 и 08. 2016 г.; м. 01, 03, 06, 07. 2017 г.; м. 01, 04, 06, 11. 2018 г.; м. 03, 05, 07 и 10. 2019 г.; м. 01, 03, 06 и 11. 2020 г.), в които е посочено количеството на обработени битови отпадъци и извършилите

услугите подизпълнители („Евро Импекс“ ЕООД, „Унитрейд БГ“ и „Екобулсорт“ ЕАД). При така установената законова регламентация, при доказаност по делото на фактите, че дружеството жалбоподател е правен субект по смисъла на чл. 64 ЗМДТ и че общината ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци, следва извод за дължимост на таксата за обезвреждане на БО. Следователно в случая ТБО и в компонентата за обезвреждане на БО е дължима за процесните периоди от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г.

При изчисление на дължимите такси ревизиращият екип е приел за основа отчетната стойност на имотите, към която е приложил съответните промили, определени с горепосочените решения на СО, съответно за 2017 г. и 2019 г. за сметосъбиране и сметоизвозване е начислена посочената в Приложение Б глобална сума на таксата за един съд от 1100 л. Следователно правилно е изчислен размерът на ТБО за процесните периоди.

Предвид всичко гореизложено настоящият съдебен състав намира, че оспорваният РА е законосъобразен, издаден от компетентен орган при спазване на установената писмена форма и процесуалните правила, както и в съответствие с материалноправните разпоредби, поради което жалбата срещу него е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

По разноските в производството:

При този изход на делото и своевременно заявената претенция на ответника за присъждане на разноски, на основание чл. 161, ал. 1, изр. второ и трето от ДОПК на същия се следват такива за юрисконсултско възнаграждение в размер на 4 428 лева, изчислени по реда на чл. 7, ал. 2, т. 4, вр. с чл. 8, ал. 1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, и за деловодни разноски (платени възнаграждения за изготвяне на експертизи) в размер на 3 153,4 лева.

Воден от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София – град, III отделение, 70-състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Кей Джи 2016“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу Ревизионен акт № СФД21-РД77-130/14.12.2021 г., издаден от Е. К. К., на длъжност началник на отдел „Ревизии и събиране на вземания“, дирекция „Общински приходи“, направление „Финанси и здравеопазване“ при СО – орган, възложил ревизията, и К. М. Г., на длъжност главен инспектор в отдел „Ревизии и събиране на вземания“, дирекция „Общински приходи“, направление „Финанси и здравеопазване“ при СО - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № СОА22-РД28-5/22.02.2022 г. на кмета на Столична община, с които са установени задължения в общ размер на 47 237,31 лв., от които за данък недвижими имоти - 7 512,42 лева; за лихви върху ДНИ - 2 676,62 лева; за такса битови отпадъци - 27 365,24 лева; за лихви върху ТБО - 9 683,03 лева, за данъчни периоди от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г.

ОСЪЖДА „Кей Джи 2016“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на Столична община **7 581,40 лева (седем хиляди петстотин осемдесет и един лева и четиридесет стотинки)**, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 4 428 лева и деловодни разноски (платени възнаграждения за изготвяне на експертизи) в размер на 3 153,4 лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: